

ازای آن از تماشاچیان پول گرفته شد، در «گرند کافه» پاریس به نمایش درآمد. پس از آن برادران لومیر تلاش کردند اختراعشان را به سراسر جهان صادر کنند. اما کشتی‌هایی که به سمت دیگر کشورها روانه می‌شدند، علاوه بر دستگاه سینماتوگراف، محصولات شیمیایی برای ساخت نگاتیو را نیز با خود حمل می‌کردند و این آغاز آشنایی هنرمندان جهانی با دنیای فیلم بود.

ظهور بزرگ‌ترین سینماگران جهان

با گذشت زمان و ظهور بزرگ‌ترین بازیگران و کارگردانان جهان چون «رومن پولانسکی»، «میشل هانکه»، «گاسپار نوئه» و «کیشلوفسکی» سینما با فرهنگ مردم فرانسه پیوند عمیقی پیدا کرد؛ آنچنان که برخی از مدارس فیلم مطرح جهان از جمله «فمیس» در فرانسه پایه‌گذاری شدند. این مدرسه فیلم که در سال ۱۹۴۳ راه‌اندازی شد، سینماگرانی را پرورش داد که بعدها موفق به دریافت سه‌گانه معتبر جوایز فیلم دنیا (نخل طلای کن، خرس نقره‌ای برلین و شیر طلای ونیز) شدند و اکنون رکوردار کسب جوایز فیلم در میان مدارس فیلم دنیا شناخته می‌شود.

برادران لومیر نخستین مدرسه فیلم جهان را با نام «مدرسه ملی لویی لومیر» به عنوان آخرین خدمت‌شان به دنیای هنر هفتم پایه‌گذاری کردند. علاوه بر این، در سال‌های بعد با گسترش صنعت سینما صدها مدرسه و دانشگاه برای آموزش تکنیک‌های سینما و فیلم‌سازی در این کشور پایه‌گذاری شد.

به یقین می‌توان گفت تأثیرگذارترین واقعه سینمایی فرانسه در جهت‌دهی به هنر هفتم، پدید آمدن جنبشی به نام «موج نو» در سبک فیلم‌سازی این کشور بود. در واقع آنچه در سینمای فرانسه به «موج نو» مشهور است، تنها محدود به تکنیک‌های سینمایی خاص نمی‌شود؛ بلکه حاصل تلاش سینماگران جوانی چون «فرانسوا تروفو»، «اریک رومر»، «آگنس وارد»، «جک ریوت» و «ژان لوک گدار» است که توانستند محتوای سینما را تغییر دهند و قلب این جنبش را شکل دادند.

پاریس و بیشترین سالن‌های سینمایی جهان

بازار فروش آنها به دست می‌آید.

سینمای فرانسه در گام نخست

پیش از آنکه سینما رسماً به عنوان یک صنعت در فرانسه شکل بگیرد، نخستین نمایش‌های تصویری با کارهای خلاقانه «ایمل رینود» به تصویر کشیده می‌شد؛ هنرمندی که از او به عنوان نخستین نظریه‌پرداز انیمیشن یا نقاشی متحرک نام برده می‌شود.

اما او خود نام کارهایش را «پانتومیم نوری» بگذارد که در آنها تصاویر متحرکی را نمایش می‌داد که مجموع آن داستانی کامل را روایت می‌کرد. طول هر یک از این اجراها به یک تا پنج دقیقه می‌رسید. از سال ۱۸۹۲ تا ۱۹۰۰، نیم‌میلیون تماشاگر مخاطب کارهای نمایشی «ایمل رینود» بودند که برای فقط یک سالن که نمایش‌ها در آن اجرا می‌شدند، موفقیت بزرگی به حساب می‌آمد. شخصیت‌های این نمایش‌ها نقاشی‌هایی بودند که با مکانیسمی هوشمندانه حرکت می‌کردند. پس از آنکه در سال ۱۸۹۵، برادران لومیر (آگوست و لویی) از دستگاه سینماتوگراف خود در محافل خصوصی رونمایی کردند، نخستین اکران عمومی که در

با گذشت حدود ۱۲۰ سال از ظهور صنعت سینما در فرانسه به لطف برادران لومیر، اکنون فرانسه از قطب‌های اصلی سینمای جهان شناخته می‌شود؛ جایی که هنر هفتم در آن متولد شد و جمعی از بزرگ‌ترین سینماگران دنیا در آن پرورش یافتند. سینمای فرانسه با پایه‌گذاری ۲۰ رویداد و جایزه سینمایی که هر ساله برای تقدیر از بهترین فیلم‌های سینمای جهان برگزار می‌کند، به نوعی خواستگاه سینمای دنیا شناخته می‌شود. فرانسه برای حفظ جایگاه خود پس از گذشت ۱۲۰ سال از شکل‌گیری صنعت سینما، تلاش می‌کند با اعطای بیشترین تسهیلات مالی سینماگران را از سراسر جهان در فرانسه جمع کند. علاوه بر تسهیلات مالی، پاریس شهری است که بیشترین تعداد سالن سینما را در جهان در خود جای داده است.

فرانسه سال گذشته با فروش نزدیک به ۲۱۶ میلیون قطعه بلیت، سومین بازار شکوفای سینما در جهان پس از آمریکا و هند نام گرفت. همچنین سینمای فرانسه پرکارترین و مستقل‌ترین سینمای اروپا به حساب می‌آید که ۸۰ تا ۹۰ درصد بودجه فیلم‌های تولیدی‌اش از